

Рік IV.

САМОХОТНИК Ч. 37/8.

25. I. 1918.

КІШ У. В. В.

578/24

Дуклани - du bist Militär! Du bist Deserteur.

Кожно солдат herein!

Ony se bnce menen yspaincovkuy spivacui

Wacis i ukrainia Schütz - Schütz, Kallsoerrus Kame

rad!

І так пройшли-минули вже три свята:
Вже проспівали колядок,
Посіяли пашницю діти в хатах,
Дізната хлопцям щедрівок
Від щедрова ли вже...

Минули свята, як усе минає!
Ков так минула і війна —
Скоріськo так як свято утікає,
Щоб завела ся вся юрба
Воєнних павуків.

Щоб всіх надії не мали основи,
Що зисків все бажають ще
Із моря сліз, із мільйонів крові,
Хай їх надії мир змете
Мов вихор лист сухий!

І всіх, що про воєнні вищі чини
Дувають-мріють ще й тепер,
Хай труд по офіцерських школах злине
На карне — піну мов Дністер
Хай мир цей труд зітре!

Хай прийде час вже корисного труду,
Щоб праця щира і плідна
В вільній Україні для рідного люду
Кипіла пильно лиш одна
Від Сяну по Кавказ!

Щоб не було часу в нас на незгоди,
На доноси і на сварки,
На все лихе, що час безділля родить,
Хай не радіють вороги,
Хай поважають нас!

Агатагі

Демо з Мекки.

Навіть Мекка тепер під знаком
мирових переговорів. Трибона іамітки
не аби яка. Моцнер порозсилав по-
стів по всій землі, щоб підбурювали
вотючих проти мисра. Моріні не дармусу-
вали! Кажуть, що навіть на миротвор-
чих більшевиків вплинули так, що
вони, хоч і ще й торочать про мир
та вже настроєні воєнно й у воєнно-
му запалі винувати війну Україн-
ці доповіа в кімні й коністатувати.
І да, да! Навіть на Українці вдало
ся їм розбудити „радянського духа“ й со-
творити українських більшевиків, які
з Харкова винувати й соді війну
„Центральній Раді“. І хто зна до ко-
го їм тоді дійшло! Можеб і Нім
У. Е. Р. вдалося би було їм „напови-
нити радянським духом“, та на біду на-

дійшов "порядок" і попи всі води на
Вкраїні покромчили "свєрхеною" і уї
горіи мусили на той час уїкати з Укра
їни. Та не всі втіли вчас втекти.
Балаго з їх у скрутї побіжували собак
у собакою рай. Через це на конюх
собак напав гедзь і вони ні з цього
ні з того стали кидати ся на людей. А
з того, само собою, прийшло до "комю",
вої "спіляччии", а з її до ще біль
шої "мощанини". Було повно руку
сїрку, а горіан це все на руку.
З цього сподїють ся вони, що деле
гация мо саме відїхати во своєї
мїно обїїянти, не вернуть усе до
Берестя. Видно це також із цього,
що вкраїнська делегація в ораж
лівівських Мехів перемінилася ся
в посольство від татарського хана,
що їхало з "упомінкєн" до корони
польської чи то пак до найдорожшій.
[мєн]

Лиди Рогожницької. В „ураїнінку“ нам привезли
„Галичину“, „Хелмщицку“ та „Волость“. Найкращий
ми Хужаржеський найкращий дискун „Коб-
векі“ і найкращий Любонірекі іздили вже
навіть до Відня і Берліна подивувати за
„ураїнінку“. Дорогого на доказ війни неві-
руючим, що вони справді „найкращі“
пустили вони з себе таку ясність, що еталь-
ний віз, що в їхню волю їхали, аж трохи
займав ся покруїткою. А їм часом ужо,
мі У.С.В. наби́рала ся нових бори́в
за волю України така сила, що в жодні
не стало для їх штанів ні місця й тому
рішено „на обвал“ переробляти старі штани
на нові а зараз-ж анектувати для У.С.В.
і село Київцев. Як захи́вати Київцев на
статі сімницею новопрокламованої сірницею,
вої репутівки. Доказом того хочіть же,
що саме тепер підсудимі ся до У.С.В.
і лівків, вгальмови, що десь у день вправ-
ляють ся в сімлягні з гаркаї. Набу́ть

розписався до розправи з найдавнішим
родом. "Дачіє їм їх наповним хорім
«ратним духом". Свѣ що то хоріти не змо-
же! Правда, кажуть, що декорі не може
там вадити нічого. Знають і хорі не все
може. Може їм надуть до Хмеля раз
у раз прибуває вадів. От так замість
про Хмеля розписався в вас про зем-
ські справи, та все це теж хорітська
робота, їм вибачайте.

Про козача та злого у ваді.

[Народна казка]

Біде собі козак на коні. Їде степом,
їде лісом аж приїздить у город. Плиє
в його здоровенні, жуван червоний аж за
окі ханяє. Їде собі, земля дудотить,
аж мовб мигнуть, зовсім князь. Аж
пурль, вибігає злого собака. На
імenna їй Рольф. Давай і лаяти ся:
«А чуди мене ти сакій такий — а
тебе з'їм!» «А задавлю тебе як му-
ху. ¹ Вадить козак.». Так гаразд,

срібучемо, чи в городі! Собака най,
жила се, так і стала заміратись. Як не
визине козак нісолом як не срігельне як
по городу гомоном понесло. Собака за-
мелушилася се й курнула на сніх.

Так то все буває, коли собака
козака зневажає.

Екстрем зв'язок.

Спр. Непосидючий: Таке полковнику,
спр. Непосидючий просить аухняно в не-
ренесення його до війська.

Полковник: Невільно!

Спр. Н: В такому разі прошу аухняно
вислати мене в поле.

Полк: Також не вільно! Підє пан не-
гарт, пан хорунжий і всі інші, го-
ді підем і ти. Ми поодинокі дурнів
у поле не висилаємо.

Ворог і свій.

Ой раз один сріпленець
На пирогax в свата
Та зайшов у словни^к
Каже відгадати:

Врог у ворог і в^орог у
Тодіть ся з^об^ото?

Дунав: будеш, свате ний,
Круїть головою

Та не думав добри сват:

"Ворог все раб^ує,
Свій що о^н захотіть
Зараз, реквірує"

Само собою то

не Руданський

Гурень.

Батько Гур-ли-маха: Гей, хто дасть мені
курини! Сіраха курини хоче ся.

Гурій, десятиник: Найкраще, старий, пере-
стань курини. Тримай за тютюн продов-
жувати війну.

Батько Г: А хто ж тобі казав, що я ку-
рини тютюн!

Виснов.

Гр. А. Чому названи в нас мундир одно,
сроби?

Гр. В: Тому, що сріпленець може мати і^нше,
одн мундир, або инакше одн стрій.

П. П. А. П. О. Р. Н. К. К.

На бараках не будице.
 Веріть. Нех заходять
 У поволі за собою
 Сон крилатий водить
 Тра - тра - та - та, та-та-
 Трубка залупає ^{та-та-та!}
 Як сій бій арешту
 Нунка сріп'яць сіла.
 Не, часові (хитк канути
 Динжурі соленні)
 А за їм табірників
 Риди предобжени
 Пресуєнно пошує
 Булавний часовий,
 В очі п'ять сріп'яць має
 Арешт табірний!"
 "Дек вони?" "Годить за мною"
 "А ми ірощі іт' бачу!" ^{Годить!}
 "Вдин хорий." "А дек дружи?"
 "Вон десь пайдачить!"
 "Дружин... дружин... що до воріт!"
 "Що то за порядки,
 Що за ступіді? Вам да,
 Що ви в нас майте!"
 "О, не б'єме так, наковб,
 Зі мною не жарім!"
 "Жураз його іт' крикесім
 И вигадають на варіт!"
 "Ще їм неможливо!" "Каже
 "Кайзерка часовий
 "Ще?!" "Що бунт!" "Кемсук,
 "Краваль" ^{в лаві!"}
 "Та Кайзерка незграбна,
 Дай мовити сімю:
 "Главний наше інженерний,
 Виграє дію!"
 "Що не бунт акі кемсук
 Аї дежерірка,
 "Що а сам - Кайзерка.
 Демонізм"

Визначення вартості пива.

Гість: Авдеев: Куба, скажи нам, чи
то коли тільки я до вас залучу все як
оригінал, як не капуста то бори?
Самі кваси!

Куба: Ви самі суді вижні.

Гість: Екго?!

Куба: Чогож приїздить все годі, коли
Псудраї нає "каценкер".

Гість: Алекс я що ти диви я в Кемі,
а настій дві в тиждень.

Куба: Пугу вам, що Псудраї...
заординовує бори, а до капусту
тільки на свій "каценкер".

"Мамуары."

Мегероніст У.С.С.: Чправді нікаво
буде прочитати мамуари, когрі
небудь із наших артисток-акторок.

Композитор Хреценко: Не дуга.
Історія справді оригінальна висте
від самого заголовка.

Мов. У. С.: Чому все від замовклого?

Комп. Х.: Бо все сам замовк: не міг би
звучати демократичній тільки жидівській.

Околюєш мене

Новинки.

— Зміна редакційного мовлення. З початку
цього року перейшла на редакцію "Самохот-
ника" до нового мовлення в Черниці. Адміні-
страція остала надалі в Київській. Так,
само й експедиція на друкарню. Так, мо-
ва в Київській як і в Черниці. "Самохот-
ник" поки що не змінив іще тільки ви-
пайнає.

— Важке літературне відкриття. Можливо
поділитися на нов. відкриття радянського
віска, про важке літературне відкриття.
А саме неочанська гітлера праця на бач-
"заказної" мови" виповідає там єдиний
папір списаний керівництвом вюрнемий
в іри пера. Деякі учені здогадують ся, що
це не пера а жариний випілок. Дурієві

ці подійність з королівським рускомським,
як звично, найдемо в базисі стурій. Від-
гаданий генер рускомським містять: „Блаво
о пълкх Арматеевъ на Чърницъ-градъ“. Описуєть
як так як князь Гарматій² вивірнувши із
своєю дружжиною проходив на кріпость
Черницю. Положив там кризного Касян-
Драба та вертав в Писочку. Коло „закля-
ти почили“ заступив йому дорогу ієть-
нак кримсьім Каледін * *) і відбив
Касян-Драба. Гарматій ледви спас
життя. Мова „слова“ нагадує нову о
Слово о полку Игореві“. Навіть цілі
місця наче живими взяті відсінні.
Деякі вчені як пр. проф. Колесо здога-
чують ся, що автор „Слова о полку Игорі“
зображав ся на „Слові о полку Арматеевъ“. Цілий
] Під ім. Гарматій виводять генсального від Царя
Гарматей а не як дехто думає від Гарматій.
Наше „слово“ дає саме на це доказ опис
полку Арматеевъ а раз Гарматеевъ.
* *) Посидка: має б. Каліка.

вчені твердять зовсім протилежно. Паніж
і потерк тиснені пізніші. вказують
на XVIII ст.

— Ще одне відкриття. Ліси най-
новіших лісових домігів срод.
„Українського слова“ з XVIII ст. належав
в галицько-буковинській державі князь
Авг. князь. Корнякович сугуб в Уж.
городі а не в. Кукарці. [Див. „Укр.
Слово“ з 27. I. 1918. р. 19 (814) в статті
„Знемоганий брат“].

Мелетіаки.

— Державе [„Інтернаціоналістич-
на“]. Як довідуюся сї Українська
Народна Республіка згодна сї прий-
няти в свій склад галицьку Україну
однак без галицьких політиків. Во-
ни мають об'ясувати відповіді на н. к.
австрійські „жовті“.

Мирова загадка
Бейжесмоде, подумайте,
Подумайте угадайте
Що то є: мир в собі має
А в світ його не пускає.
Ось вже навіть обійшло,
Але доси нам не дає.
Назадгузь його аїд взяти,
Тодуєн зараз мир той мати.

(Вісладка в аліудуючій часі)

О П О В І С Т Ь

Сди пока нагода прихрасити ха-
ту архитвором маларства і то
за дешві гроші! Архитвір пред-
ставляє жидів як молять до
місяця. Кождий жид по 3 Кор.
жидиня 1 К, місяць 2 К. За-
мє і небо задурно. Всї жиди при-
знають ся до укр. народности. Огляда-
дати в "Посудрабовій Тостикній".

Ціна цього подвійного числа. 60 сот.